

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙХИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 324-ҳадис

324 - حَدَّثَنَا فَتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَطَاءَ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو،
قَالَ: انْكَسَفَتِ الشَّمْسُ يَوْمًا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصْلِي، حَتَّى لَمْ يَكُنْ يَكُنْ ثُمَّ كَعَ، فَلَمْ يَكُنْ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَلَمْ يَكُنْ أَنْ يَسْجُدَ،
ثُمَّ سَجَدَ فَلَمْ يَكُنْ أَنْ يَرْفَعَ رَأْسَهُ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، ثُمَّ سَجَدَ فَلَمْ يَكُنْ أَنْ يَرْفَعَ
رَأْسَهُ، فَجَعَلَ يَنْفُخُ وَيَبْكِي، وَيَقُولُ: رَبِّ أَمَّ تَعِدْنِي أَنْ لَا تَعْذِيْهُمْ وَأَنَا فِيهِمْ؟ رَبِّ أَمَّ تَعِدْنِي أَنْ لَا
تَعْذِيْهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ؟ وَنَحْنُ نَسْتَغْفِرُكَ فَلَمَّا صَلَّى كَعَتِينَ الْجَلْتِ الشَّمْسَ، فَقَامَ فَحَمِدَ اللَّهَ تَعَالَى،
وَأَشْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتِ اللَّهِ لَا يُنْكِسَفَانِ لِمَوْتٍ أَحَدٍ وَلَا لِحِيَاتِهِ،
فَإِذَا انْكَسَفَا، فَاقْرَءُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى

Абдуллоҳ ибн Амр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллоллоҳу алайҳи васалламнинг даврларида бир куни қуёш тутилди. Расулуллоҳ соллоллоҳу алайҳи васаллам туриб намоз ўқидилар. (Қиёнинг узунлигидан) ҳеч рукуъ қилмадилар. Сўнг рукуръ қилиб, (рукуъларининг узунлигидан) ҳеч (рукуъдан) бошларини кўтартмадилар. Сўнг бошларини кўтариб, (қиёнларининг узунлигидан) ҳеч (саждадан) бошларини кўтартмадилар. Сўнг сажда қилиб, (саждаларининг узунлигидан) ҳеч (саждадан) бошларини кўтариб, (жалсаларининг узунлигидан) ҳеч сажда қилмадилар. Сўнг сажда қилиб, (саждаларининг узунлигидан) ҳеч (саждадан) бошларини кўтартмадилар ва пуфлар ва йиғлар эдилар. Сўнгра: **«Роббим, сен мен уларнинг ичидаги бўлганимда, уларни азобламасликка менга ваъда қилмабмидинг?! Улар истиғфор айтсалар, уларни азобламасликка менга ваъда қилмабмидинг?! Биз истиғфор айтамиз»** дедилар. У зот икки ракат ўқиб бўлгач қуёш очилди. Сўнг у зот туриб Аллоҳга ҳамд ва сано айтдилар ва **«Қуёш ва ой Аллоҳнинг оят-аломатларидан икки аломатидир. Улар бирорвонинг ўлими ёки ҳаёти туфайли тутилмайди. Агар улар тутилса, Аллоҳ таолонинг зикрига шошилинглар»**, дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

